

Netwerkdag 2016

Sessie 2: Start 2 Network

Wie? Bianca Boekstaens, Welzijnscoördinator

Organisatie? OCMW

Gemeente? Heist-op-den-Berg

Wat?

[Heist-Op-Den-Berg](#) heeft al sedert 2010 een lokaal netwerk vrijetijdsparticipatie mensen in armoede. De partners in het netwerk zijn: cultuurcentrum Zwaneberg, Cursuscentrum, dienst cultuurbeleid, jeugddienst, OCMW, sportdienst en vzw Den Draai, een vereniging waar armen het woord nemen.

De gemeente heeft 41.000 inwoners. Het heeft een verstedelijkt centrum en verschillende landelijke deelgemeenten. Het gemeentelijk aanbod zit vooral in het centrum, in deelgemeenten is er vooral parochiegebonden verenigingsleven. Het lokaal netwerk is ontstaan vanuit de jeugddienst, gericht op zinvolle vrijetijdsbesteding van kwetsbare jongeren als vorm van preventie. Vanuit het OCMW is een maatschappelijk werker mee in het eerste (eerder informele) netwerk gestart. Zo kwam de vrijetijdskaart tot stand. Daarna hebben we een afsprakennota ingediend om een lokaal netwerk vrijetijdsparticipatie te starten. We hebben toen onze vrijetijdskaart uitgebreid naar verschillende doelgroepen: mensen met een beperking, senioren...

De administratieve last voor het opstarten van een netwerk is volgens ons beperkt. Het ging ook vlot om de verschillende partners samen te brengen om tot doelstellingen en acties te komen. De verantwoording is ook redelijk beperkt. Als trekker van het netwerk is het wel belangrijk dat je voldoende mandaat en tijd krijgt om het netwerk te coördineren en de contacten te onderhouden. Zeker in de beginfase ging er veel tijd naar het overleggen met verschillende partners. Idealiter sluit dit aan bij je functie. In grotere steden zien we dat er soms een halftijdse medewerker wordt vrijgemaakt om het netwerk te coördineren. Wat ook voorkomt is een soort 'duo-trekkerschap', met iemand van het OCMW en iemand van een vrijetijdsdienst. Het is ook belangrijk om taken te verdelen met je partners. Als coördinator moet je zeker niet alles zelf doen.

In ons kortingssysteem moeten de gebruikers het volledige bedrag voorschieten en kunnen ze de korting nadien terugvorderen. Dit systeem neemt de financiële drempel in eerste instantie niet weg en vergt ook wat administratie. Het voordeel is de anonimiteit: mensen hoeven niet te zeggen dat ze een kansentarief genieten. Korting toekennen en passen geven is één ding, maar er is meer nodig om mensen in contact te brengen met het aanbod. Bij systemen zoals de UiTPAS hoort een werkgroep toeleiding met als opzet dat iedereen die er recht op heeft op een pas er eentje heeft en er gebruik van maakt. Daarom is het belangrijk om het gebruik van de pas goed op te volgen en te evalueren. De gemeente Heist-op-den-Berg is momenteel bezig met een dossier om met de UiTPAS te starten.

Dat zal een moeilijke oefening zijn, omdat de verenigingen tot op vandaag geen kostenderving hebben in het kortingsstelsel. De gemeente neemt de korting op zich.

We beschikken over een scala van partners die toeleiden: het OCMW natuurlijk, maar ook de welzijnsraad, voorzitters van verenigingen. Onze kanswerker doet hiervoor ook huisbezoeken. Maar ook de werking bijzondere jeugdzorg geeft info door over de vrijetijdspas.

Drie inspirerende elementen uit deze praktijk:

Bij de start van het netwerk bestond er nog geen erkende **armoedevereniging**. Nu die er wel is zien wij duidelijk een meerwaarde in beide richtingen. Enerzijds is er sneller begrip en draagvlak bij de aanbieders, anderzijds zien de mensen in armoede ook rechtstreeks waarom bepaalde regels en tussenstappen nodig zijn. Bij ons zitten zowel de coördinator als enkele ervaringsdeskundigen mee rond de tafel. Wij vergaderen soms ook op locatie, bij de armoedevereniging. Wanneer ik bij een aanbieder uitleg ga geven over ons kortingsstelsel, word ik soms vergezeld door een ervaringsdeskundige. Mensen van de vereniging lezen ook onze brochures na. Het rechtstreeks betrekken van mensen in armoede vinden wij heel belangrijk.

Het **onthaal** bij de vrijetijdsaanbieders is heel belangrijk. Daarom proberen we ook de vrijetijdsaanbieders te sensibiliseren en te vormen, bijvoorbeeld door uitwisseling op te zetten met de vereniging waar armen het woord nemen. Je moet het blijvend bekend maken.

In de kortingsstelsels zijn zowel het gemeentelijk aanbod (dat zich vooral in het centrum situeert) als het (jeugd-)**verenigingsleven** (dat meer in de deelgemeenten plaatsvindt) opgenomen.